

నే చూస్తున్నాగా. ఈ మధ్యతరగతికి చెందిన ఉద్యోగుల్లో. ఆ మాటకొస్తే పె తరగతికి, కింది తరగతికి చెందినవాళ్ళలోనూ కావచ్చును. కానీ నా అనుభవం సంగతి చెబుతున్నాను సుమందీ. ఈ మధ్యతరగతి ఉద్యోగులలో ఉన్నించే ఒక అసంగతమైన విషయం యేమంటే - అసంగతమైన విషయాలు యెన్నోవుండొచ్చు. నేను తరచూ గమనిస్తూ వచ్చినసంగతి చెబుతున్నాను. మిగతా విషయాలు మన క్రపస్తుత మనుకోండి. సంగతి యేంటంటే -

తలుపవతల్పించి కేక విన్నించింది - "హాస్ట్ -"

లేచి కిటికీ దగ్గరకెళ్ళేను. మా ఆవిడ పుట్టింటి కెళ్ళింది - రిజిల్టర్ ఎక్స్ పెక్ట్ చేస్తున్నాను.

పోస్ట్ మాన్ యిప్పుడే కాంపౌండ్ లోకి వచ్చినట్లున్నాడు. కింద వర సలో యిళ్ళన్నీ చూసొచ్చేసరికి బ్రెంపడుతుంది

ఆ వెంటనే చిరునవ్వు ముఖం పెట్టి - నిద్రముఖాన్నింకా పూర్తిగా మాయనీయ కుండా - కొంచెం ఉదాసీనంగా అన్నాను "ఏమిటిసంగతి. ఏవైనా రెజిస్టర్స్ ఉన్నాయా?"

"అబ్బే - లేదార్" చిత్రంగా ముఖంపై చిరు విచార, ఆశ్చర్య, మందహాసాల్ని

ఈ పోస్ట్ మాన్ కొత్తగా వచ్చేడు యిటీ పత్ర. నే నుంటాన్న ఈ కాంపౌండ్ లో నా పేరు గలవాళ్ళు ముగ్గురుండే వారొకప్పుడు నాతో సహా - ఇనీషియల్స్ లో కూడా మార్పులేదు. విచిత్రం కదూ?

ఒకే పేరుతో మొత్తం ముగ్గురం వుంటాన్న సంగతి నాకు చాలా చిత్ర మైన విధంగా తెలియవచ్చింది. గుర్తొచ్చి నప్పుడల్లా నవ్వొస్తూంటుంది నా ముట్టుకు నాకు - మన్నామధేయుల సంగతేవిటో తెలియదుగాని.

* * *

ఒకసారి పోస్ట్ మాన్ వచ్చి ఎంతో

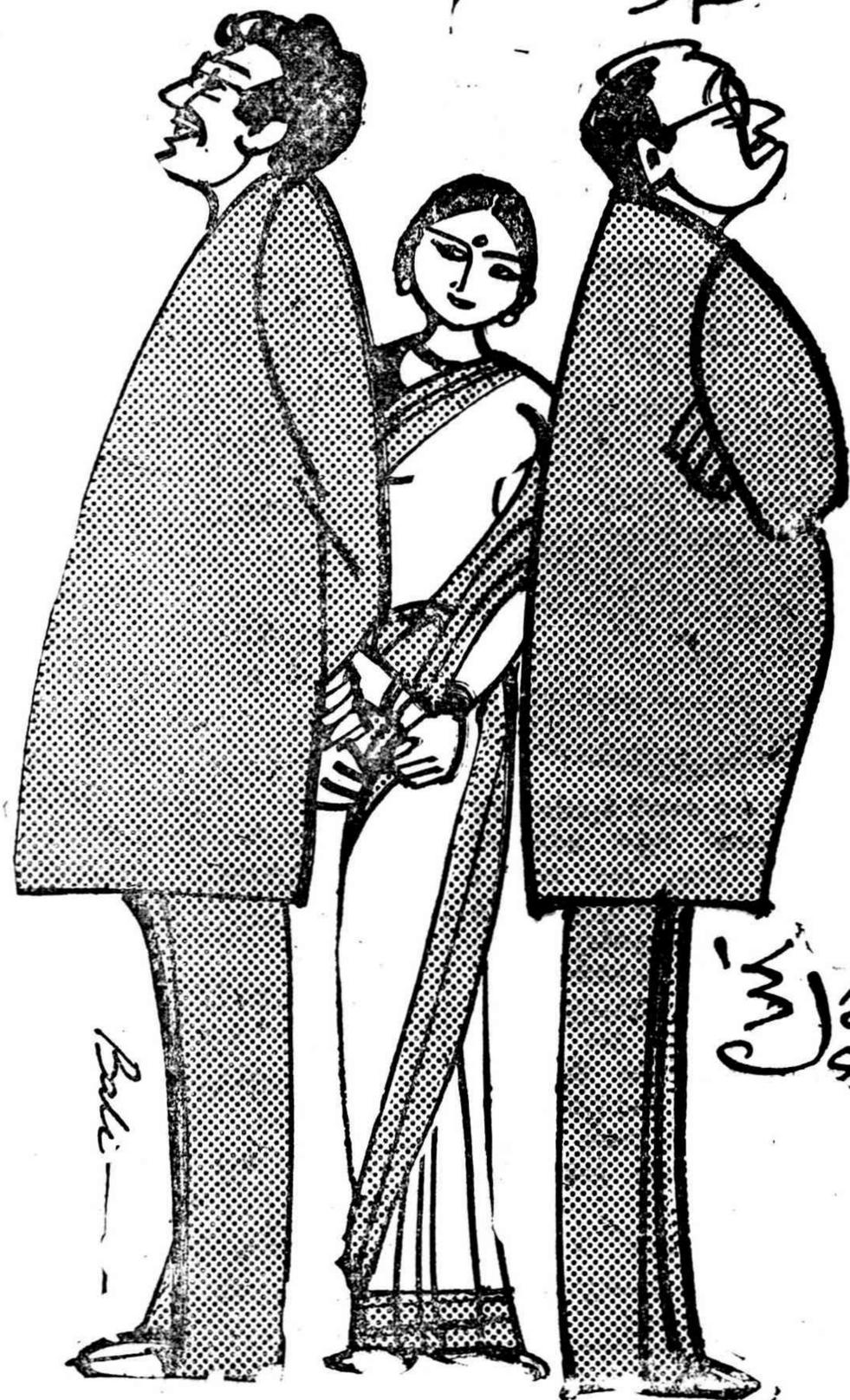
శాస్త్రజ్ఞులకు కూడా హాస్యా స్పదమైన మూఢ నమ్మకాలుండటాన్ని పరమ హాస్య ధోరణిలో చెప్పిన 'పక్కబహూ ప్రళయం!'

మృదువుగా నెమ్మదిగా మా పోర్ట్స్ తలుపు తీచేడు పుతెడు నిద్రలో వున్నానెమో చాలా సేపటివరకు మెలకువ రానట్టుంది. "చాలాసేపట్టుంచి పిలుస్తున్నాను సార్" అన్నాడు పోస్ట్ మాన్ చిర్పివ్వుతో.

"అట్లాగా! సారీ - నైట్ షిఫ్ట్ లో ఉన్నా నోయ్ - పిచ్చి నిద్ర వట్టేసింది" అన్నాను యిబ్బందిగా ముఖంబెట్టి - నేనెప్పుడూ పోస్ట్ మాన్ ని ప్రసన్నంగా వుంచుతాను.

"ఫరవాలేదార్ - నాకు తెలవదా సార్" అన్నాడు అతనూ వెంటనే నాతో అంగీకారం కనబరుస్తూ.

నెమ్మది కింద వరకర్

Bale

కృష్ణ

గ్రూప్ డాన్స్ చేయించి అన్నాడు పోస్ట్ మాన్-“ఎం. వో.”

మనస్సులో వొక్క గెంతు గెంతిన సంతోషాన్ని బయటికి కనపణ్ణియకుండా ఒక మొట్టు మొట్టి కాజువల్ గా అన్నాను. “ఏదీ-ఎక్కడ సంతకం?”

నేను సంతకం పెట్టి ఫారం అతని కిచ్చి అతని చేతిలోని డబ్బు తీసుకున్నాను.

“చూసుకోండి సార్-నాలుగొందలు” అన్నాడతను.

“ప్ర-ఫరవాలేదు” చప్పరించేసి జేబులోకి నెట్టేసేను డబ్బుని-తరువాత చొక్కా జేబులోంచి రెండూపాయల్లోటు తీసి అతనికిచ్చేను.

“ఎందుకు సార్ !?”- ఎపోలజిటిక్ గా నవ్వుతూ పుచ్చుకుని ఆ మూడు మెట్లు వొక్క గెంతులో దూకి అంతర్గానమైనాడు పోస్ట్ మాన్ - పేరేంట్ వుండింది....

తలుపులు మూసి సిగరెట్ వెలిగించిం తర్వాత గానీ వివరం చూశేడు నేను. తీరా చూద్దునుగదా మావూరికి మనియార్డు పంపిన వూరికి మూడు జిల్లాల

దూరం-! పంపిన వ్యక్తి పేరు చూసేను- “హనుమాన్లు” అనుంది. మా బావమరిదే-కానీ, “ప్రియమైన అల్లుడికి చిరాయువులుగా దీవించి-” అంటాడు-! “వీడి కప్పుడే యింత పరధ్యానమేంటి!” అనుకున్నాను.

డబ్బున్నాక చేతిలో నిలుస్తుండా మరి, రెండురోజుల్లో- మా ఆ వి డా, పి ల్ల లూ యింట్లో లేరుకూడా. రెండోరోజుల్లో వంద పై చిలుకు ఖర్చయినయ్! ఆ తరువాత నాకు మళ్ళీ డే షిప్ ప్రారంభం.

మొత్తానికి వారం తిరక్కుండానే వచ్చి పట్టుకున్నాడు మన్నామధేయుడు. “బ్రహ్మ ప్రళయంమీద యి వ్యాళ దొ రి కే రు మాస్టారూ ! ఆ మొన్నటినుంచే చూస్తున్నాను మీ కోసం. ఇహ నీలోపున నాకు నైట్ షిఫ్ట్ మొదలైంది. మొత్తానికి దొరికారేండి.”

ఒక్కలా ఆనందపడిపోతూన్న ఈ ‘పరబ్రహ్మప్రళయం’ యెవరా అని విస్తుపోతూ కొంచెం రిజర్వా, స్వల్పంగా చిరు నవ్వు మిక్చేసి అతనికి సర్వచేశాను- ఒక్కణ్ణే వున్నానేమో యిహ కాఫీ సర్వ చేయడం పెట్టుకోలేదు- “అయాం సారీ- మీరెవరో మ్-మ్మరి- నేను గుర్తుచేసుకోలేకపోతున్నాను-”

కొంచెం విముఖంగానే నాచేతినతనికి అందించేను ‘షేక్ హాండ్’ కోసం. షేక్ చేసి ఉడుంపట్టు వట్టేడు- వా ప సు చే సే ఉద్దేశ్యం లేనట్లు కన్పించేడు- “ఊడబీక కూడాగానీ పట్టుకుపోడుగద కొంచదీసి !” అనిపించిందతన్ని చూస్తే :

చొరవగా నవ్వుతో జబ్బు నొప్పి పుట్టేలా వొక్కలా వూపేస్తూ అన్నాడతను- “అయ్యా మహానుభావా నువ్వే నేను !”

ఏమిటీ ‘త్వమేవాహం’ ఉగంతం అనుకుంటున్న నా తెలివి తక్కువకి పకవకా నవ్వుతూ తనపేరు చెప్పేడు. యం. పర బ్రహ్మం “అర్థంట్లుగా డబ్బు అవసరం వుండి మా మావ(గారికి రాసేను. తెలిగ్రాం మనియార్డుద్వారా నాలుగొందలు పంపమని. ఆ డబ్బు కాస్తా మీరు చెక్కేసు కెళ్ళేరు.”

తెల్లముఖంవేసి “ఉండండి మీ మామ గారి పేరు ?” అనడిగేను.

“హనుమాన్లుగారు-” చెప్పి యింకా నా ముఖాన కత్తిగాటు పెట్టడం తనకిష్టం లేనట్లు నవ్వి అన్నాడు యం. పరబ్రహ్మం - “ఏంటలా చూస్తున్నారు. ఏం ఫరవాలేదు లెండి- ఇలాంటివి జరుగుతూనే వుంటయ్. ఏదీ మరి ఆ డబ్బు-!”

ఆ విధంగా తెలిసిందొక నేమ్ సేక్ సంగతి - మిగిలిన డబ్బు తీసుకుని ఖర్చు

యిన డబ్బు వాయిదా పద్ధతిలో తీసుకున్నాడు పాపం- ఎవడి మామ డబ్బో ఎవ డల్లుడో ఖర్చుబెట్టుకోవడమంటే యిదే మరి-

రెండో మన్నామధేయుడి పరిచయం యింకా విచిత్రమైన పరిస్థితుల్లో జరిగింది. ఆ సంగతి చెబుతాను.

ఒక మారిలాగే స్వయం ప్రీ పేరిత కాఫీ చప్పరిస్తూ- వాళ్ళ కాంతంగారి చేతిలో మునిమాణిక్యంగారి అగచాట్లు చదువతూ కూర్చున్నాను. ఇదీ పై సంఘటన జరిగిన కొద్దిరోజులకే. మా ఆవిడ యింట్లోలేని రోజులే అవీ- ఉంటే కాసిని అగచాట్లు పడవలసాచ్చేదే !

పైన చెప్పిన పోస్ట్ మానే- ఎంచేతో నేనంటే ఒక రకమైన సాఫ్ట్ కార్నర్ పడి పోయినట్లుండతని మనసులో. “పోస్ట్” అనే అతనికేక కాంపౌండ్ లో వినగానే కిటికీలోనుంచి తొంగిచూసే నన్ను చూస్తే ఏదో వొక ఉత్తరం యివ్వలేకపోతే జాలి కలిగేదో, యేమో నిస్సహాయుడిలా సానుభూతితో నవ్వే వాడు. ఉంటేమాత్రం బోలెడు హుషారుతో కిటికీ దగ్గరికి వచ్చేసేవాడు.

ఆ రోజు నేను కిటికీ దగ్గరికి వెళ్ళే లోపునే అతను వచ్చేవాడు - ముఖం సిండా నవ్వుతో. “సార్ స్వీట్ వుండా సార్. ఉంటే తెండి” అన్నాడు.

“ఏవిటోయ్ సంగతి భద్రయ్యా?” అన్నాను అది-యిప్పుడు గుర్తుకొచ్చింది. భద్రయ్య : అదీ అతని పేరు- భద్రయ్య

“చాలా విలువైన ఉత్తరం తెచ్చేను సార్” అన్నాడు భద్రయ్య.

ఇహ మరి కిటికీ దగ్గరే నిల్చొబెట్టి మాట్లాడితే బాగుండదని తలుపు తెరచి “రావోయ్ లోనికి” అన్నాను. విలువైన ఉత్తరంగురించి వూహిస్తూ.

లోనికివచ్చి కుర్చీ చూపితే “ఫరవాలేద్దార్” అని తనచేతిలోవున్న దొంతర లోనుంచి చప్పున బయటికి తీశాడు ఉత్తరాన్ని.

గుప్పున గుబాళించింది నెంటు అతని చేతుల్లోంచి - అదే ఆ ఉత్తరంలోంచి.

ఉత్తరం అందుకున్నాను. మాంచి నెంటువాసన! కవరుమీద ప్రమ్ ఆడ్రస్ లేదు. దస్తూరీనిబట్టి గుర్తు చేసుకోలేక పోయాను. ఎవరిదగ్గర్నించో? ఇంతకు ముందు జరిగిన సంఘటన దృష్ట్యాధైర్యం చేసి చప్పున చింపలేకపోయాను.

“భద్రయ్యా ఇది నా ఉత్తరం కాదేమోనోయ్” అన్నాను.

త్వరగా
మూలశంకకు
 నమ్మకమైన
హెడెస్ సా
 విరేపనముతో
 చికిత్సను పొందండి
 - శస్త్రచికిత్స
 ఆవసరములేదు!

వహించలేని బాధ ఉందా? తీవ్రంగా దురద వుందా? మంటకో నెత్తురు పడుతుందా? అమోఘమైన చికిత్స, ఎంత మాత్రము కాలయాపన చేయవద్దు! ఉపేక్షిస్తే తీవ్రమైన పరిస్థితులకు దారి తీసి-శస్త్రచికిత్స తప్పనిసరి లాగుంది. సకాలంలో హెడెస్ సాతో ఉపశమనాన్ని పొందండి. ఇది నమ్మకమైన జర్మను మూలశంక విరేపనము. 108 దేశాలలో వైద్యు లందరూ శిపారసు చేస్తున్నారు! హెడెస్ సాలో ఉండే అమోఘమైన మందులు శీఘ్రంగా గుణాన్నిచ్చి బాధను దురదమ శమింపజేస్తుంది-విరేచనము ఎంతమాత్రము కష్టమనిపించదు.

గమనించండి సకాలంలో హెడెస్ సా చికిత్స చేసుకుంటే మున్ముందు శస్త్ర చికిత్స ఆవసరముండదు!

“అదేంటి సార్. మీదే. అమ్మ రాసుంటాయి. ఏదో మంచికబురు వుంది ను కుంటా” అని తటపటా యిస్తున్న నాకేసి చూసి నిట్టూర్చి నా అర్భక త్యానిక గవాలి “చింపిచూస్తే తెలుస్తుందిగా సార్” అని సులభసూత్రం చెప్పి, స్వీట్ మరిచి వెళ్ళిపోయినాడు.

నేమేసేకని పిలిచి చూసుకోమనవచ్చు గానీ కొంపసీసి ‘వామప్’ ధోరణిలో శ్రీమతి రాసిన ఉత్తరం గానీ అయితే :?

మొత్తాని తెవరో వాకరు కవరు చింపండి ఉత్తరం సంగతి తెలిసేందుకు వీల్లేదు - చాలాసేపు తటపటాయింపు తరువాత ధైర్యంచేసి అనుకున్నాను - మిగతా సంగతులు తరువాత. ముందు - ఫస్ట్ కమ్ ఫస్ట్ సర్వైడ్ - చించేను కవరు.

చదివేను మహాప్రభో! చదివేను!

మా ఆవిడెందుకు పనికొస్తుంది. పైగా వామప్ కాదు. బాయిల్డ్ ధోరణిలోవున్నది రెండున్నర పేజీల పుత్రం. కిందపేరు జూసి నాదికాదని కన్పర్మచేసుకుని తేలిక పడ్డవాడిలా నిట్టూర్చేను. నిట్టూర్చి మా ఆవిడ వూళ్ళో లెనప్పడి సంఘటన జరిగి నందుకు నన్ను నేను అభినందించు కున్నాను ఉత్తరం మన్నామధేయుడిదే -

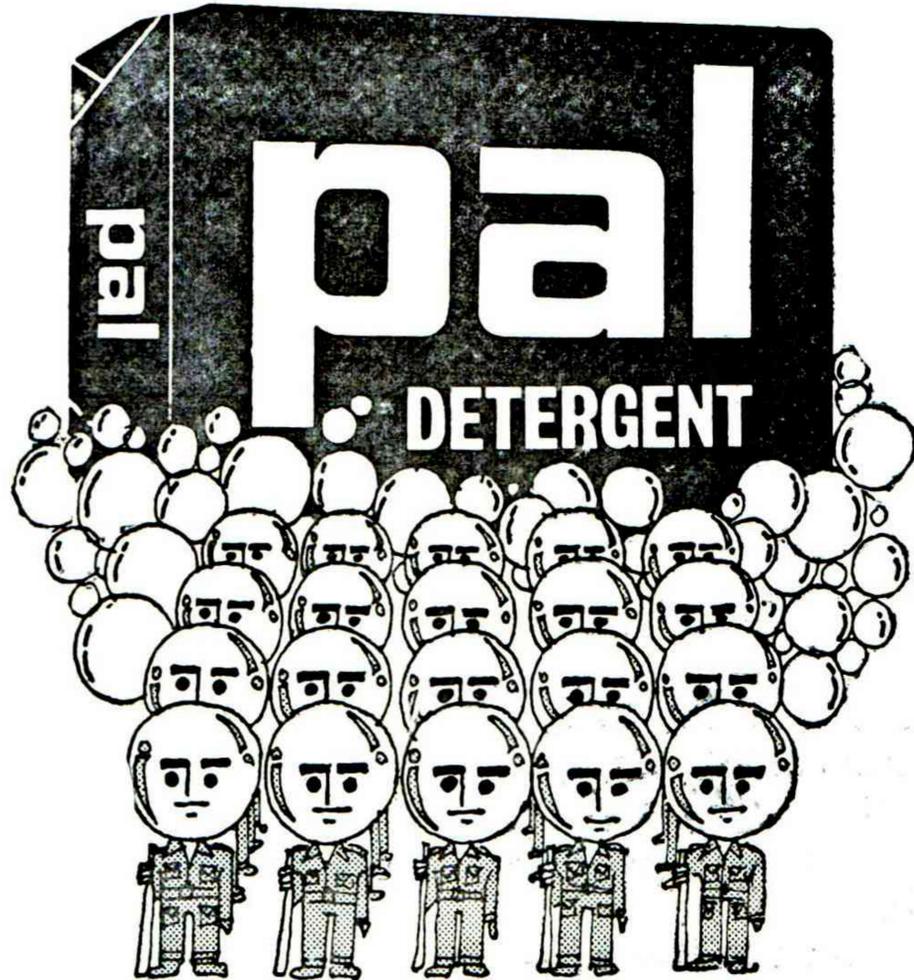
ఆ తరువాతగానీ బుర్ర పనిచెయ్యలేదు. మన్నామధేయుడికి పెళ్ళై ముగ్గురాడ పిల్లలు కూడాను. అదనపు యింక్రిమెంట్ తీసుకోవడమా, మరోఛాన్స్ చూడటమా అని ఆలోచిస్తున్న వాడిలా మాట్లాడేడు కూడా ఓసారి నాతో.

ఉత్తరం అతనిదై వుండటానికివీల్లేదు. ఎందుకంటే ఆ ఉత్తరాన్ని మళ్ళీ మళ్ళీ అధ్యయనం చెయ్యగా ఒక కీలకమైన వాక్యం దొరికింది. ఆ క్షాప్రకారం ఆ అమ్మాయిని పెళ్ళి చేసుకోవడానికి ఆరు నెల్ల ఛాన్స్ మాత్రమే వుంది. కవరుపై అక్షరునిగా ఉన్న ఆ అజ్ఞాత వీరునికి - తరు వాత భిన్నంతో సహా తప్పదు.

అప్పటికా చిరునామాధేయులం యిద్ద రమే కనుక అతనికూడా ఒకసారి చదివే అవకాశం యివ్వడం న్యాయమూ - నా నైతిక బాధ్యతా అనిపించి ఉత్తరం పట్టు తెళ్ళి అతనికిచ్చేను. వాళ్ళావిడ ఇంట్లో వున్న సంగతైలియక, “సారీ పర బ్రహ్మాంగారూ - మళ్ళీ ఓ ఖరీదైన పౌర పాటు జరిగిపోయింది. నునం మన పేరు చివరన ఏదైనా గుర్తు తగిలించుకోవాలి” అంటూ.

భగవంతు డంతో యింతో సమయ స్ఫూర్తి యిచ్చేడు గనుక పరబ్రహ్మాం గారా ఉత్తర పఠనానికి ఉపక్రమించక ముందే వెళ్ళొచ్చేవాను.

పాల్ నురుగుల పైన్యం రావాలి! మురికిపై దాడిని చేయాలి!!

మురికి, జిడ్డు, మరకలపై పాల్ నురుగుల దాడి ప్రారంభం కానివ్వండి! పాల్ నురుగుల పైన్యాన్ని రంగంలోకి దిగనివ్వండి!! మురికి జిడ్డు మరకలతో ఇవి కలియబడడం చూడండి. వాటిని సమూలంగా నాశనంచేసి, తళతళలాడే స్వచ్ఛమైన తెల్లని బట్టలు మిగులుతాయి.

మురికిని నాశనంచేసే కోలాది నురుగుల బుడగలు యిమ్మిడ్చు కున్నదే - పాల్ డిటర్జెంటు బిళ్ళ.

ఉత్పత్తిదారులు:

ఆల్ట్రా మరైన్ అండ్
విగ్ మెంట్సు లిమిటెడ్
రాణిపేట, తమిళనాడు

నెనిట్లావచ్చి ఇంటి తలుపు తెరిచానో. లేదో పుట్టాల్లా వచ్చి పడ్డాడు పర బ్రహ్మం

“అయ్యా ప్రళయం జరిగిపోయింది మహానుభావా. ఇంకా నయం ఉ త్రరాన్ని నా ముఖాన పడేశావు చూడమని. అసలు శాస్త్రీని పంపించిన వా డి వి కా దు !” రొప్పుతూ అన్నాడు.

నెను నో రు తె రి చే ను. “అట్లాగా? అన్నట్లు మీ శ్రీమతి పేరేంటన్నారు?”

“సుగుణా పరబ్రహ్మం. ఇంకానయం ఉ తరం ఆవిడకంట పశేయి” భుజాలప్ప శించేడు పరబ్రహ్మం.

“అంటే మీరూ, నేనూకాక తృతీయ పురుషులవరో వున్నారన్నమాట యి దే కాంపౌండ్ లో.”

ఇద్దరం కలిసి పావుగంట పాటు వెతికి యిటీవలే ఈ వూరికి ఉద్యోగమై వచ్చేట్ల, ఆ తృతీయ పురుషుని గాలించివట్టుకున్నాం.

“నమస్కారం. మేం రావచ్చునా మహానుభావా?” అన్నాడు పరబ్రహ్మం కిటికీలా నుంచి తృతీయ పురుష గదిలోకి చూస్తూ.

అతనులిక్కడ చచ్చిన దేతిలో వున్న కాన్ని కనపన్నేయకుండా యి త్ని స్తూ “ఎవరు కావాలి మీకు?” అన్నాడు.

“ఇంకెవరు మీరేనండీ పరబ్రహ్మం గారూ.” అన్నాడు వినోదంగా నవ్వుతూ పరబ్రహ్మం.

విసుపోతూ వచ్చి త లు పు తీశాడు తృతీయ పురుష.

“వీరి పేరు యం. బ్రహ్మ. అదే యం పరబ్రహ్మంగానూ. నా పేరూ యం పర బ్రహ్మమే. మీతో ఏదో ఒక రూ పేజా పరిచయమవుతున్నందుకు సంతోషంగా వుంది యం పరబ్రహ్మంగానూ”

తృతీయ పురుష నోటితో చూస్తూండి పోయినాడు కుర్రాడే. పట్టుమని పాతి కేళ్ళు దాచేయో. లేదో “రండి- రండి కూర్చోండి” అ న్నా డ త ను కుతూ హలంగా తేరుకుని.

“లేదులేండి అటువంటి అవకాశంలేదు. అన్నట్లు పరబ్రహ్మంగానూ మీకు పెళ్ళ యిందా?”

కొంచెం సిగ్గుగా నవ్వుతూ “యింకా లేదండీ” అన్నాడు తృతీయ పురుష.

ద్వితీయపురుష కొంచెం ముఖం చిటిచి అన్నాడు. “ఉ త్రరాన్నిబట్టి నేనూ అదే అనుకున్నానైండి ఇహ నాప వీల్లే దనుకుంటా. ఇదేదో పొరపాటున ‘మా’ అడ్రసు కొచ్చింది చూడండి.”

అతనా ఉ త్రం తీసుకుంటూనే మేమి ద్దరం బయటపడ్డం.

ఆ తరువాత మూడురోజుల్లో ఖాళీచేసి వెళ్ళిపోయాడు తృతీయ పురుష.

అప్పట్నుంచి ఉ త్రరాల విషయంలో బహు జాగ్రత్తగా ఉంటూ వస్తున్నాం. పరబ్రహ్మం మంచి మిత్రుడై నాడు. మేం జోక్స్ కూడా చేసుకుంటున్నాం ఒక రి ఖరీదుమీద మరొకరం.

ఒక మారతన్ని అడిగేను “అ న్న ట్లు మీకు పిల్లలెందరు?”

వెంటనే మీటనొక్కినట్లు తల వేలా దేశాడుపరబ్రహ్మం “ముగ్గురాడపిల్లలండి బాబూ-” అన్నాడు నీరసంగా నవ్వుతూ.

“ఎందుకలా నీరసపడుతున్నారు?” విస్తుపోతూ అన్నాను— “ఈ రోజుల్లో పెద్ద తేనె ఏవీ లేదండీ. నన్నడిగితే ఆడ పిల్లలే బెటర్. పెద్దయ్యాక తలిదండ్రుల పట్ల చాలా ప్రేమాభిమానాలు చూ పి స్తారు. ఈ కుర్ర వె డి వ లు న్నారు చూడండి. మీరెంత చెసినా వాళ్ళకి కృత జ్ఞతా ధోరణి వుండదు.

“ఆ నా బొంద” కొంచెం మం చే కొంచెం నవ్వుతో అన్నాడు పరబ్రహ్మం.

“అవొచ్చుగాక” నేనన్నాను. “కానీ నే చెప్పేది పరమ సత్యమని అనుభవ గతంగా గ్రహిస్తారు చూడండి మీరు.”

“వ్” అ న్నా డు పరబ్రహ్మం. “చూద్దాలెండి.... అన్నట్లు మీ సంగతి చెప్పేరు కాదు మరి?”

నేనూ ముఖం వేలాడేసి అన్నాను. “నాకు ముగ్గురూ మగపిల్లలేనండీ.”

కనుబొమ లెగురవేశాడు పరబ్రహ్మం. “ఉహూ! ఇంక్రిమెంట్లు తీసేసుకున్నారా మరి?”

“లేదండీ- అసలు ండింక్రిమెంట్స్ తీసుకోవాలని మా ఆవిడ ప్రొఫొజర్- నాకేమో వొక ఆడపిల్లని కనాలని- అదే- మన” సరిజేసుకుంటూ అన్నాను- “వొక ఆడపిల్ల కావాలని ఆపేక్ష భగవంతుడు కరుణించలేదు మరి!”

“చిత్రంగా వుందండీ” అన్నాడు పర బ్రహ్మం.

“ఉ త్ర చి త్ర ం గా అంటారేవిటి? తెలుగు చిత్రంగా” అని నే ఒక మో స్తరు జోక్ చెయ్యగానే కెకు కెకు కెకు మని నవ్వసాగేడు పరబ్రహ్మం.

నవ్వి అన్నాడు— “ఏమైనా అదృష్ట జాతకులే. సుభ్రరంగా ఇంక్రి మెంట్ తీస్కోండి.”

“ఎందుకండి ఓ పాఠ్యుల సంపాదిం చేసు. ఈ సారి తనకండా ఆడపిల్లే.” ఒక చిన్న బిల్ విసిరేసు.

“ఎహెహెహె! ఖచ్చితంగానే? ఎట్లా?” దిక్కుతోచలేదు. “చెబుతా” సిగరెట్

వెలిగించి తాత్పరం చేశాను.

పరబ్రహ్మం వెళ్ళేమూడలో నేడు. ఏదో కిటుకును నాచిగ్గుంచు సంపాదించ నున్న వాడిలా వొక తే మధనపడు తున్నాడు.

నర్వన్ గా సిగరెట్ పీలుస్తూ కూర్చు న్నాను. పరబ్రహ్మంగారికేం చెప్పాలన్నా అని ఆలోచిస్తూ ‘నెరకబాయి వూబిలో ఇరుక్కుపోయాను’ అనుకుంటూ.

పరబ్రహ్మమే సాయపడ్డాడు. “ఏం యినా కిటుకుగాని సంపాదించారేంటి?”

మరే నన్నట్లు తలూపేసు కమలహా సన్ను స్మరించుకుంటూ.

కుర్చీ గగ్గరికి లాక్కుని కూర్చున్నాడు పరబ్రహ్మం “ఎవరు చెప్పారేంటి?” అని గద్దించినట్లు వినిపించేడు

“ఆ మధ్య.... అదే.... ఆ మధ్య-” బిక్కమొగంవేసి అన్నాను “భద్రాచలం వెళ్ళినప్పుడు.... వో.... కో య దొ ర చెప్పేడు.”

“ఎట్లా!?” సమధికోత్సాహంతో కుర్చీ యింకా ముందుకు జరపడానికి స్థలం లేక నిరుత్సాహపడ్డాడు పరబ్రహ్మం. “ఈ కోయ దొరలున్నారు చూశారూ. ఉ త్ర నమ్మక ద్రోహులనుకోండి. ఎన్నిసార్లు మా యింటికి వచ్చి ఒకటి రెండూ- దండుకు పోయినారనుకుంటున్నారు. ఒక్కనాడూ యిట్లాంటి కిటుకులు చెప్పి చచ్చేరుకాదు. దొంగవెధవలు” వళ్ళు కొరికి తృప్తిపడి అన్నాడు. “మనం వెస్ట్ వెస్ట్ అని పడిచస్తున్నాంగానీ మన నేటివ్ సిస్టమ్స్ లో చాలా సుఖవులూ. చిట్కాలూ వున్నాయండీ.”

“ఒక్కోసారి అవి పని చేస్తయే కూడా?” అన్నాను.

“ఇంతకీ యేమన్నాడు కోయదొర?” పరబ్రహ్మం ప్రశ్నల స్ట్రాటజీ మార్చి ఎన్నేలైపునుంచి ఆభైక్టివ్ లైపుకి వచ్చే స్తున్నాడు.

యాష్టే తీసుకుని సిగరెట్ నుసిదులిపి నిట్టూర్చి అన్నాను. “ఇప్పుడు కాదులేండి మధ్యాహ్నంపూట యెవరికీ ఈ విషయం చెప్పగూడదని కోయదొర ఆన.”

పరబ్రహ్మం నిరాశపడలేదు. “నేనను కుంటూనే వున్నా. మీరు తటపటాయిస్తు న్నప్పట్నుంచే నేననుకుంటున్నా. కోయ దొర ఆనయేమీ లేకుండా ఎలా వుంటం దబ్బా అని” తరగని ఉ త్రా హం తో అన్నాను- “సాయంత్రం రానా?”

నెమ్మదిగా “ఊ- సాయంత్రం.... వస్తా-నంటా-రా? అన్నట్లు వూళ్ళో మీ శ్రీమతి ఉన్నారా?” అన్నాను.

ఉన్నారన్నట్లు తలూపేడు పరబ్రహ్మం.

ధోళిచూస్తే సాయంత్రం నా దుంప తెంచడానికి తొందరగానే వచ్చేట్లున్నాడు.

ఎందుకైతే నా నుంచిదని ఓ క్లాజ్ పడేశాను "అన్నట్లు దీనికి కవల అంటిపండ్లు కావాలండోయ్" ఆ మూలంగానై నా రెండు రోజుల టైం దొరకొచ్చునని అనిపించింది.

ఓ మారు సూటిగా నా కళ్ళలోకిచూసి "కవల అరటి పండ్లెందుకూ? కవలల కోసం చెప్పిన సూత్రమా యేం కర్క?" అన్నాడు పరబ్రహ్మం.

"లేదులేను. సింగిల్ మొగపిల్లాడి సూత్రమే" ధైర్యంగా అన్నాను

"చెప్పొద్దూ" మళ్ళీ కొంచెం వాసువ్ అవుతూ అన్నాడు పరబ్రహ్మం- "నాకు కొద్దికాలంగా లోలోన అన్ని స్త్రీనే వుందండీ పరబ్రహ్మంగారూ సేకపోతే మా ఆవిడ కాస్త గొడవచేసిందా యింకా మెంట్ తీసుకొమ్మని. నాకుమాత్రం యిన్ ట్యూట్ గా యేదో అలా అలా అన్నిస్తూనే ఉండింది."

ఇరుకుమూలలో పడిపోతున్నానన్న బెంగలో "ఇవ్వాలిపేవరు చూసేరా?" అన్నాను టాపిక్ మార్చగలనేమోనన్న దురాశతో.

"ఆహా! ఇద్దరాడపిల్లల తరువాత వో సిద్ధుడిచ్చిన పండుతిని సుగపిల్లాణ్ణి వుదంతమేనా? చూశాను- చూశాను."

ఆ రోజిహ పరబ్రహ్మం నుంచి తప్పించుకోడానికి- "కొంచెం అర్జంటు పసుంద"ని బయలుదేరేను బయటికి. అంతటితో వూర్కొకుండా సాయంకాలం పరబ్రహ్మం పట్టేసేలోపలే నైట్ షిఫ్ట్ కి పరిగెత్తేను ఆ పోవటం మూణ్ణాల్గు రోజులు పరబ్రహ్మం కంటపళ్ళేదు.

అయిదోరోజు ఆఫ్. బాగా అలసటగా వుండి ధైర్యంచేసి యింట్లోనే మంచమీద వాలిపోయాను, ఉదయం పదకొండింటికి.

సాయంత్రం అయిదింటికి తలుపు కొట్టాన్న చప్పుడుకి మెలకువ వచ్చింది. పరబ్రహ్మమే అయ్యుంటాడు అనుకుని బిక్కిమొగం వేసుకుని వెళ్ళి తలుపు తీశాను.

మా హోం మినిస్టర్ గారు పిల్లల్లోనహా ప్రత్యక్షం మర్నాటిచ్చి స్కూల్స్.

వంటగనీ సామాన్లకొట్టూ రీవోపెన్ చేసి ఆవిడ యిచ్చిన లిస్ట్ పట్టుకుని బజారుకి బయలుదేరేను.

గడపదాటుతున్నాను- ఆవిడ అన్నది. "అన్నింటికి తలూపి వెళ్తున్నారు ఆ పసుపూకారం ఏ షాప్ లో తెస్తారు?"

"మన కిరాణా షాపులో కాదా?" అమాయకంగా అడిగేను.

"నా భర్తా-" నవ్వుతూ తల వట్టుకుం దావిడ. "జాగ్రత్తగా చినిండి. మెయిన్ రోడ్డంటా వెళ్ళండి. జంటరోడ్లు వస్తాయిగా- అవి దాటితే 'కళామతల్లి' సినిమా హాలు-కొంచెంపోయాక లెఫ్ట్ కితిరగండి- లెఫ్ట్ కి మరిచిపోకండి- లెఫ్ట్ కి తిరిగి పదడుగులు వేస్తే బోర్డ్ కనిపిస్తుంది 'పసుపకార్' అని ఆ షాపులో తేండి పసుపూ, కారమూ- ఏం బో? తలూపేస్తున్నారు గుర్తుంటుందా?"

తలూపేను.

"తలూపటంకాదు ఏ దీ చెప్పండి?" నవ్వుతూ గడించింది.

జాగ్రత్తగా చెప్పబోయాను "మెయిన్ రోడ్ టా వెళ్ళే ముందుగా జంట అరటి పండ్లొస్తాయి. అవి తినేసేక."

"అయ్యో రామ!" నవ్వాపి కంగారు పడసాగింది ఆవిడ. "ఏవిటండీ జంట అరటి పండ్లంటున్నారు. ఏ మైంది మీకు?" దగ్గరికొచ్చి చెయ్యిబట్టి కదిపింది.

వెంటనే పరబ్రహ్మం సిండ్రోమ్ నుంచి బయటపడి అన్నాను. "అదేలెత్తూ-

విారు నిత్యం ప్రేమించే సువాసన
లావణ్యా
బ్యూటీ టాల్కమ్ పౌడర్
SUVARNA

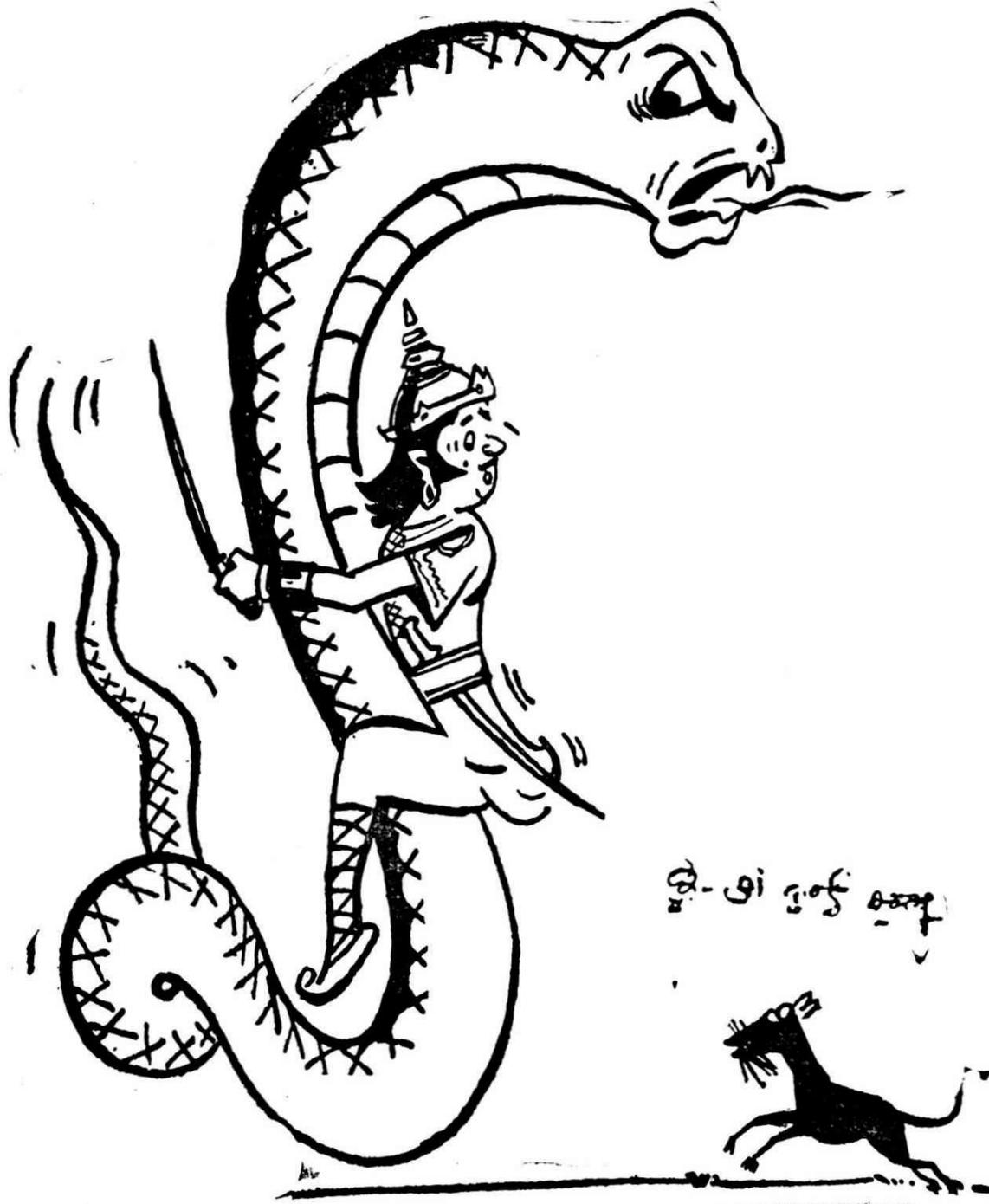
HIRUSAH ENTERPRISES
KANCHIPURAM-631 501

కాత్తి ఇతివృత్తాలకు ఎన్నుకొని వెళ్ళే కవలలకాసె
ముల్లది వెంకట కృష్ణమూర్తి
కవలలు

12.00 * 12.00 * 12.00

నవసాహితీ యుక్త షాన్
విజయవాడ. విజయవాడ-520002

జి. ఆంధ్రజ్యోతి

జంటరోడ్లు దాచేక మన కిరాణా షాప్ లో పని ముగించుకుని కళామతల్లికి యింకా ఆవతల లెప్టేకి తిరగాలి. అక్కడ బోర్డుంటుంది. 'పరోవ్ కార్' అని అందులో."

"పరోవ్ కార్ కాదు. వాళ్ళకేం ఖర్మ బట్టిందీ ఆ బోర్డు పెట్టడానికి పసువ్ కార్ అండీ పసువ్ కార్" కరక్ట్ ప్రొనన్సియేషన్ నేర్చుతూ అన్నారు మా మేష్టారు. "ఖర్మ యేం పరధ్యానవండి మీది. త్వరగా ముగించుకురండి- రెండో ఆటకి వెళ్ళండి 'కళామతల్లి'లో 'పుణ్యంకొది సంతానం' పిక్చర్."

బయటికి నడిచేను గుర్తుచేసుకుంటూ- జంటరోడ్లు- కిరాణా షాపు 'కళామతల్లి' లెప్టేకి లెప్టేకి- పసువ్ కార్.

మెట్లు యిట్లా దిగేను- అట్లా పరబ్రహ్మం కన్పించేడు. దూరం నుంచే 'తరువాత' అని సైగచేసి బయటికి నడిచేను.

జంటరోడ్లు- కిరాణా షాపు- ఎటనెట్టా క్రమం తప్పకుండా పనులు ముగించుకుంటూ పరబ్రహ్మంగారికేం చెప్పాలూ

అని ఆలోచించసాగేను.

లెప్టేకి తిరిగి 'పసువ్ కార్' బోర్డు చూడగానే మెరుపులాంటి ఒక ఆలోచన వచ్చింది. షావతనితో చెప్పి రెండు చిన్న పొట్లాల్లో పసుపూ - కుంకుమా కట్టించి తీసుకున్నాను.

సామాను లెక్క అప్పజెప్పి తొంగరగా బోజనం ముగించుకుని కష్మీరీ బాబా డబుల్ యిలాచీతో వాక పాస్ తీసుకుని బుగ్గని దట్టించి సిగరెట్ వెలిగించి సిద్ధంగా కూర్చున్నాను.

ఎనిమిదింటికల్లా పరబ్రహ్మం రాసె వచ్చేడు. "మహానుభావా!" రెండు చేతులు జోడించి అన్నాడు. "నీ కోసం తిరిగి తిరిగి కాళ్ళు అరిగిపోతున్నాయి."

"సారీ పరబ్రహ్మంగారూ- తీరుబడి లేకుండా ఉందనుకోండి, నెట్ షిప్ట్."

"అదేలెండి, అదేలెండి" వ్యవహారం చిట్లుతుందేమోనని భయపడ్డనాడిలా అన్నాడు పరబ్రహ్మం "వూరికే అన్నాను స్కండి."

"అదేలెండి." అన్నాను నేనూ.

"ఇంతకీ కవల అరటిపండ్లు కావాలిగదా మరి."

"వెతికి వెతికి మొన్న సంపాదించే నండి. మీరు కనబడక పోతిరి."

"తొందరేవుందీ" బతుకుజీవుడా అనుకుంటూ అన్నాను "తరువాత చూదాం."

తమాషాగా పెద్దగా నవ్వేడు పరబ్రహ్మం "మేష్టారు ఈ పరబ్రహ్మన్ని అంత తేలిగ్గా కొట్టిపారేయ్యి లేరండోయ్" అని చేసించిలోనుంచి కవలరటిపండ్లు తాజావి ఒకటికాదు- రెండుకాదు- మూడు తీసేడు బయటికి- "ఇహ చెప్పండి."

వారి కూర్చున్నవాణ్ణి లెచి నిటారు నిలువున కూర్చున్నాను. మొత్తానికి అసాధ్యదే పరబ్రహ్మం అనుకుని ఉపదేశం మొదలుపెట్టేను. "చూడండి వెళ్ళగానే స్నానం అదీచేసి శుభ్రంగా ఉపక్రమించండి.... ముందుగా ఈ జంట రోడ్లున్నయ్ చూశారూ-"

"జంటరోడ్లు-? జంటరోడ్డేంటి?" ఆశ్చర్యం ప్రకటించి అంతలోనే పక పక నవ్వి "ఓహో! ఉత్పేక్షలో మాట్లాడున్నారా!" అన్నాడు పరబ్రహ్మం "సరే యేం చెయ్యమంటారు?"

"ముందు వాటిని తినాలి."

"నేనా?" అప్రమత్తంగా వింటూ అన్నాడు పరబ్రహ్మం.

"కాక నేనా?" అన్నాను కొంచెం బసుగు నటిస్తూ- "నిస్సందేహంగా మీరే తినండి తిన్నాక.. తిన్నాకా?" సాగనీస్తూ చెప్పుకుపోయాను "తిన్నాకా-కి.... కా.... కా.... షాపులో."

"ఎహె(వీటీ! ఏకంగా కిరాణా షాపులోనే?"

"అబ్బేబ్బే? వ్చ.... అదేనండి.... మన.... మ.... నా.... ఆఁ. కళామందిర్! కళామందిర్ లో."

"కళామందిరూ?" దేన్నుద్దేశించి అన్నానో వెదుక్కుంటూ అన్నాడు పరబ్రహ్మం.

ఇంతలో వంటింట్లో నుంచి మా 'మేష్టారి' గొంతు వినిపించింది "ఔం అవుతుంది త్వరగా వెళ్ళిముందు టిక్కెట్లు తీసుకురండి."

"అదేనండి స్వామీ.... అదే.... రెండో ఆట కార్యక్రమం విజయవంతంగా ముగించుకునీ...."

మళ్ళీ కెకు కెకు కెకు మన్నాడు పరబ్రహ్మం "ఛంపేస్తున్నారంకి బాబూ- మీ ఉత్పేక్ష మీరూ, ఊఁ ముగించుకునీ?"

"ఏవుందీ" లేస్తూ అన్నాను "ఆ తరువాత సింపులే, లెప్టేకి తిరగండి, లెప్టేకి- బాగా గుర్తుంచుకోండి."

“ఎవరూ- నేనా- ఆవిడా?”

అంతా అయిపోయిందిగదాని తేలిక వడ్డనాణ్ణుల్లా మళ్ళీ ఈ ప్రశ్నతో గతుక్కు మన్నాను.

మళ్ళీ మా ‘మేష్టారి’ గొంతు వంటింట్లో నుంచి. “ఇద్దరూనండి స్వామీ. మీరు లెప్టుకీ మీ ఆవిడగారు రైటుకీ తిరగండి.” అన్నాను లేస్తూన్నవాణ్ణి కూర్చుని.

“లెప్టురైటున్నమాట- ఆఁ తిరిగి-?”

“ఇంతేవుంది- తిరిగి పడుకోండి హాయిగా-” లేచివెళ్ళి చిలక్కాయ్యునున్న చొక్కా జేబులోంచి రెండు పొట్టాలు తీసి యిస్తూ “ఈ పొట్టాలు దిండ్లకింద పెట్టుకునీ హాయిగా పడుకోండి.”

నోరు తెరిచి “ఇంతే?” అన్నాడు పరబ్రహ్మం.

“ఇహా నిశ్చింతే” అన్నాను ప్యాంటు కేసుకుంటూ.

“మరయితే వస్తా. పొద్దున్న కలుస్తా.” అని బయటికి నడిచేడు పరబ్రహ్మం.

జరిగిన సంగతంతా మా ‘మేష్టారి’లో చెప్పేను. ఆవిడ వొకటే నవ్వు. తరువాత అన్నది- “ఎంటండీ మీ ణోకూ మీరూ. పాపం ఆయన్నవసరంగా ఆట వట్టిందేస్తున్నారన్నమాట. స్నేహం లో అలా చెయ్యొచ్చా!”

“అట అని ఎందుకనుకుంటున్నావు-” సీరియస్ గా అన్నాను “చూస్తూండు” వార్షాక్షుడయం పరబ్రహ్మం నుంచి కాంప్లియెన్స్ రిపోర్టు వచ్చింది.

కాలక్రమాన ఈ సంగతి కొన్నెల్లకి మరిచిపోయాము.

* * *

“తెలిగం” తలుపు మీద టకటక కొట్టేడు ఫోస్టమాన్. వెళ్ళి తలుపుతీశాను. తెలిగం అందుకున్నాను. రిజల్టు “మగ పిల్లవాడు. తల్లి, పిల్లవాడూ కులాసా-హనుమాను” నిరాశబడిపోయాను

ఇంతలో పరబ్రహ్మం రానే వచ్చాడు “కొంప మునిగింది మహానుభావా” తెలిగం అందించేడు

నా ముఖం నల్లబడిపోయింది- పరబ్రహ్మం ముఖంచూస్తే తెలుస్తూనేవుంది. ఇహా తెలిగం చూడటంకూడా ఎందుకు?

కానేపు యిద్దరం మౌనంగా కూర్చున్నాక నెమ్మదిగా అన్నాను “పరబ్రహ్మం గదా- అయాం సో నారీ- నా కేసెకూడా ఫెయిలె పోయింది. నా అనుమానం నేను లెఫ్టైటుల విషయంలో తికమకపడి పోయానేమోనని.”

పరబ్రహ్మంగారి ముఖంచూస్తే జాలి వేసింది నాకు. నామూలంగా అతనికి జరిగిన యిబ్బందికి పరిహారం గురించి

ఆలోచించి ఆలోచించి అన్నాను- “ఒక పని చేద్దాం పరబ్రహ్మంగారూ- మీ నాలుగో అమ్మాయిని మేం పెంచుకుంటాం. మా నాలుగో అబ్బాయిని మీరు పెంచుకోండి. ఏమంటారు?”

నీరసంగా నవ్వి న పరబ్రహ్మం ముఖాన సన్నటి ఆశారేఖ మెదిలింది. “కానీ మీ ఇంట్లో వాప్పుకోవద్దూ?”

“అవన్నీ నా కొదిలేద్దురూ” కొంచెం తేలికపడి అన్నాను “పుండండి కాఫీనీళ్ళు పెట్టి వస్తాను”

“ఏడుకొండలవాడా, ఎంత పని చేశావు తండ్రీ” నిట్టూరుస్తూ తెలిగం అందుకున్నాడు పరబ్రహ్మం సెంటర్ పీస్ మీది నుంచి.

వంటింటి తలుపు తెరుస్తూన్న నాకు పరబ్రహ్మం ‘గవుకేక’ వినిపించింది.

పరిగెత్తుకొచ్చిన నాకు సంతోషాతి రేకంతో రొప్పుతున్న పరబ్రహ్మం కిని పించేడు. “ఎంటండీ- ఏవైందీ?”

“అయ్యా ప్రళయవంత పౌరణాటు జరిగింది. చూడండి- చూడండి” కింవా

మీద వడ్డు అన్నాడు పరబ్రహ్మం “జాగ్రత్తగా చూడండి- ప్లేసాఫ్ యిస్తూ- మళ్ళీ తమాషా చేశాడండీ బాబూ- ఈ ఫోస్టమాన్ తమాషా - మళ్ళీ మీది నాకూ నాది మీకూ యిచ్చి కూర్చున్నాడు.”

ఆశ్చర్యమూ, నవ్వు, సంతోషమూ కలగలిసి వచ్చినయే నాకు.

“మొత్తానికి కోయనార చిట్కా పని చేసిందండోయ్- థాంక్స్-మెనీ థాంక్స్!”

నవ్వాపుకున్నాను. నిజంగానే కోయ దొర చెప్పాడనుకుంటున్నాడు. పిచ్చి పరబ్రహ్మం-నిజానికి చిట్కాకి క్రెడిటంతా మా శ్రీమతికి దక్కాలి, నిజంగా మరి.

పరబ్రహ్మం యింకా కోయదొరని తలుపుకొని తలకిందులొతూనే వున్నాడు.

అతన్ని చూస్తే అనిపించింది ఈ సుధ్య తరగతి ఉచ్చోగుల్లో కనిపించే ఒక అసంగతమైన విషయం ఏమంటే- వాళ్ళు చేస్తూన్న వృత్తి స్వభావం ప్రభావం వాళ్ళ అభిప్రాయాలమీద కనిపించనే కనిపించదు. మరి కావడానికి పరబ్రహ్మం సెంటిస్! అగీ అప యిడ్ ఫిజిస్!!

పళ్ల డాక్టరు చెబుతున్నారు
 పళ్లు, చిగుళ్ల సక్రమ సంరక్షణకొసం
 పళ్లను బ్రష్ చేసుకోవడం ఎంత ముఖ్యమో,
 చిగుళ్లను మాలిష్ చేసుకోవడం కూడా అంతే ముఖ్యం
ఫోర్ హెన్స్ డబుల్ యాక్ట్ టూత్ బ్రష్ వాడండి
 మీ పళ్లను శుభ్రపరచడంతోపాటు చిగుళ్లను మాలిష్ కూడా చేయడానికి ప్రత్యేకంగా రూపొందించబడింది

మృదువైన కల్లని కుచ్చులు మీ చిగుళ్లను మాలిష్ చేస్తాయి
 దృఢమైన నీలిరంగు కుచ్చులు మీ పళ్లను శుభ్రపరుస్తాయి

ఫోర్ హెన్స్ టూత్ బ్రష్
 ఇంటిల్లి పాది కోసం
 • బళ్ (మిడియం మరియు హార్డ్), • సెన్సెటివ్, •